Krótka historia Cesarstwa, tom 1

Krótka Historia
Cesarstwa
Tom I

spisał
Stronach k'Thojj III,
cesarski historyk

rzed objęciem tronu przez Tibera Septima całe Tamriel było pogrążone w chaosie - poeta Tacyt nazwał ten okres ciągłych niepokojów „dniami i nocami pełnymi jadu i krwi". Królowie z tego okresu to nędzna zbieranina żądnych władzy tyranów, przeciwstawiających się mającym na celu zaprowadzenie pokoju działaniom Tibera - byli jednak równie buntowniczy co niezorganizowani, dzięki czemu silna ręka Septima zaprowadziła spokój na kontynencie. Był rok 2E896 - w następnym Tiber Septim ogłosił początek nowej ery, a rok 2E896 jest od tej pory znany jako Rok Zerowy trzeciej ery.

Rządy Tibera trwały trzydzieści osiem długich i wspaniałych lat. Były to rządy pobożności i prawa, podczas których jedną miarą oceniano poczynania tak pana jak i sługi. Po śmierci Cesarza padało przez dwa tygodnie bez przerwy, jakby sam kontynent płakał po stracie ukochanego władcy.

Następcą Tibera został jego wnuk, Pelagius. Jego rządy, mimo że mądre i silne, nie zapewniły Tamriel kontynuacji Złotej Epoki, gdyż trwały niecałe trzy lata. Nieznany wróg dynastii panującej wynajął przeciwko niej bandę zbirów określającą się mianem Mrocznego Bractwa i jeden z jego członków bestialsko zamordował Cesarza Pelagiusa I podczas modlitwy w Świątyni Jedynego w Cesarskim Mieście. Pelagius I władał niespełna trzy lata.

Pelagius nie zostawił potomka i jego diadem przeszedł na kuzynkę, córkę brata Tibera Septima, Agnoritha. Na tron wstąpiła Kintyra, dawna królowa Silvenar, a jej rządy wiązały się z dobrobytem i doskonałymi zbiorami, a także państwowym mecenatem nad sztuką, muzyką i tańcem.

Po śmierci Kintyry I na tron wstąpił jej syn, a zarazem pierwszy Cesarz Tamriel imieniem Uriel. Uriel I okazał się być wielkim prawodawcą a także patronem wielu gildii i organizacji niezależnych - pod jego stanowczymi, ale i wyrozumiałymi rządami znacznie wzrosło znaczenie Gildii Wojowników i Magów. Niestety, jego syn i następca, Uriel II, odziedziczył po ojcu głównie delikatne usposobienie. Jego osiemnastoletnie rządy nie przysłużyły się kontynentowi - trudno było wyegzekwować sprawiedliwość, a na dodatek Cesarstwo nawiedziły w tym okresie liczne plagi, choroby i powstania.

Pelagius II, który wstąpił na tron w roku 3E82, odziedziczył po ojcu nie tylko tron, ale i skutki jego braku talentów do zarządzania i finansów - solidne długi. Powziął jednak sprytny plan wykaraskania się z kłopotów finansowych - rozwiązał swoją Radę i zezwolił na ponowne objęcie stanowisk tylko tym, którzy byli za to gotowi słono zapłacić. Podobnie działali w tym czasie jego wasale, królowie krain Tamriel (z pewnością z jego inspiracji), dzięki czemu pod koniec siedemnastoletnich rządów Pelagiusa II cesarska kasa znowu wypełniła się żywą gotówką. Wrogowie Cesarza zarzucają mu jednak, że nigdy nie zagrzał u jego boku miejsca żaden, choćby najmądrzejszy nawet doradca, który nie miał wystarczającej fortuny - te zarzuty częściowo potwierdzają się w problemach, jakie napotkał podczas swoich rządów następca Pelagiusa, Antiochus.

Antiochus był nietypowym członkiem rodu Septimów - w przeciwieństwie do swoich poważnych i statecznych przodków uwielbiał zbytki i zabawę, miał ogromną liczbę żon (i jeszcze większą kochanek), a przepych jego strojów i poczucie humoru stały się na pewien czas wręcz legendarne. Na pewien czas, gdyż wkrótce mieszkańcy Tamriel napotkali poważniejsze problemy - rządy Antiochusa wiązały się z takim nasileniem wojen domowych, jakich nie znało nawet Cesarstwo jego dziadka, Uriela II. W dwunastym roku tego panowania (czyli w roku 3E110) wybuchła Wojna o Wyspę, na skutek której niemalże doszło do oderwania Wyspy Summerset od Tamriel - połączone siły Cesarstwa i sojuszu władców wyspy pokonały wojska pyandoneańskiego króla Orghuna jedynie dzięki niesamowitemu sztormowi, podobno efektowi magicznych starań Zakonu Psijic z Wyspy Artaeum.

Historia Kintyry II, córki Antiochusa, nie zakończyła się już jednak pomyślnie. Jeden z jej kuzynów, Uriel, syn władczyni Samotni Potemy, zarzucił Kintyrze, że jest dzieckiem z nieprawego łoża (odnosząc się do panującej na dworze jej ojca rozwiązłości). Oskarżenia te nie powstrzymały koronacji, jednak Urielowi udało się pozyskać potężnych sojuszników - niezadowolonych z centralistycznych rządów królów Wysokiej Skały,

Skyrim i Morrowind.

Dzięki nim oraz pomocy matki udało mu się zaatakować Cesarstwo Septimów z trzech różnych stron. Pierwszy atak nastąpił w oddzielającym Wysoką Skałę od Hammerfell regionie Zatoki Iliac. Drużyna Kintyry została dosłownie zmasakrowana, a ona sama wzięta do niewoli, w której po dwóch latach przenoszenia z lochu do lochu zamordowano ją w tajemniczych okolicznościach. Drugi atak to kampania przeciwko fortom Cesarstwa na wyspach przy brzegu Morrowind - w ich obronie poległ między innymi małżonek Kintyry, Kontin Arynx. Trzecim i ostatnim atakiem było oblężenie stolicy Cesarstwa. Rada Starszych rozdzieliła armię tak, aby móc zaatakować jednocześnie Morrowind i Wysoką Skałę, nie pozostawiając sobie dość sił do obrony przed atakiem Uriela i poddając miasto po zaledwie dwóch tygodniach obrony. Natychmiast po wkroczeniu do miasta najeźdźca zasiadł na tronie jako Uriel III, Cesarz Tamriel. Był rok 3E121 - początek Wojny o Czerwony Diament, opisanej w drugim tomie niniejszego dzieła.

Krótka historia Cesarstwa, tom 1

FormId	skyrim.esm:01ACB9
Owning plugin	skyrim.esm
Local FormId	01ACB9
Editor ID	Book1CheapBriefHistoryoftheEmpirev1
Inventory image	(none)
Menu art	HighPolyBasicBook01
Value (gold)	2
Type	Book or tome
Weight	1
Can be taken	Yes
Teaches	(none)
Inventory description	(none)
Keywords	VendorItemBook
Locations	1237
Leveled lists	12
Scripts	0

© Bethesda Softworks LLC and the authors of the mods in the load order.
Exported and generated with SkyrimSourceExporter.